

ב"ר מצוה

לא א מיי פ"כ מהל' יז עוש'ע ב"ה ס"מ ג ספ"ק ח :

לב ב מיי' ע"ס הלכה יז עוש'ע ע"ס ספ"ק ט :

לב ג מיי' פ"ה מהלכות מלכות הלכה ג ספ"ק טו : לב ד מיי' פ"כ מהל' אלוני ב"ה הלכה יז :

[ע"פ תוס' לעיל טו: ד"ס ו'א יז]

לה ה ז מיי' ע"ס הלכה יז עוש'ע ע"ס ס"מ ג ספ"ק ט :

לו ח מיי' פ"ג מהל' אלוני ב"ה הלכה ג :

סיו לו אחין מן הראשון ומן האחרון שלא מאותם האם הוא או חולץ או מייבם - לאשת בן הראשון אם אחיו הוא הרי טוב ואם לאו נכרית היא אלנה וכוון שאין אח אלנה הוא דליכא לספוקי ביבמה לשוק וכן לאשת בן האחרון : וכן - אחין אחד חולץ ואחד מייבם או בן הראשון או בן האחרון חולץ לה וחברו מייבם אם יבמתו היא הרי טוב ואם לאו נכרית היא ומשום יבמה לשוק ליכא שהרי חלץ לה יבמה : אין סופג - דלמלא לאו כהן הוא : הוא אונן עליהם - לחומרם שמה זה אביו וזביו מיתמו חסור זה לכולם בקדשים שמה אגויות חלה עליו וכן הן אוננים תורה אור עליו וזביו מותו חסורים שניהם

בקדשים ופריך בגמרא ה"ד דשניהם חוין א"ת בגרובה אחאי הוא אין מטמא לראשון אם בטו הוא הרי טוב ואם אינו בטו הרי הוא חלל וכו' מפרש בגמרא : הוא אינו יורש אונן - דיורשיו מדחין אותו אלו אלו וכן יורשין אותו דמי מעבד על דין והו' ממון המוטל בפסקא ומילקין בקדשים : ועולם במשמרו כו' - לעבוד ואין בני משמר מעבדין עליו אבל אינו חולק דכל משמר דמי ליה לגבי חברה :

ג דוקא מיתלך והדר יבומי - הו' לו אחין מן הראשון ומן השני שלא מאותם האם דקתני מתני' והן אחד חולץ ואחד מייבם דוקא מיתלך חד והדר יבומי חברה אבל יבומי ברישא לא דלמלא פגע ביבמה לשוק שמה יבמתו של חברו היא ולא שלו : סולד פשוטי - וכשר הוא דהא פשיטא לן דבן כהן הכא על הפטירה הוא :

מד' ספוסה - מלעבוד עבודה ואף על גב דלענין יחסין לישא חשה כשר הוא פסול לעבודה : אפרזי - שניכר זרעו שאור שלו : מאי קא מוסרי ליה רפמנא - האויל וההוא אחיו קא דרשת ליה לענין פסול כהונה הכא מאי פסול קא דרשת ביה הא ודאי גבי ישראל כשר הוא כגון עשרה כשרים עומדים ופירש אחד מהם ובעל : זרעך בפרס - כדאמר בפ"ג דקידושין (דף מה) שפחה הוולד כמות דכתיב האשה וילדיה עובדת כוכבים דכתיב כי יסיר את בנך בנך הכא מן הישראלית קרוי בנך ואין בנך הכא מן העובדת כוכבים קרוי בנך אלא כנה : ראשון רחוי ליום כ"ג - היכא שמיבם אשת אחיו בתוך ג' וילדה ספק בן ט' לראשון ספק בן שבעה לאחרון בפרק החולץ : בשלמא הוא אונן עליהם ולא חסור - אפילו בנשואין ואע"ג דקמא מית ליה כגון שלקטו עלמותיו לכוון שנים מרובות אונן זה ספק עליהם ואסור בקדשים דתנן בפסחים (דף ס"א) השומע על

היו לו אחים מן הראשון ואחים מן השני שלא מאותם האם הוא חולץ ומייבם והם אחד חולץ ואחד מייבם "היה אחד ישראל ואחד כהן נושא אשה ראויה לכהן ואין מטמא למתים ואם נטמא אינו סופג את הארבעים אינו אוכל בתרומה ואם אכל אינו משלם קרן וחומש ואינו חולק על הגורן ומוכר התרומה והתרומה שלו ואינו חולק בקדשי הקדשים ואין נותנין לו את הקדשים ואין מוציאין את שלו מידו ופסור מן הורוע והלחיים והקיבה ובכורו יהא רועה עד שיסתאב ונותנין עליו חומרי כהנים וחומרי ישראלים דהיו שניהם כהנים הוא אונן עליהם והם אוננים עליו הוא אינו מטמא להם והם אינן מטמאים לו *הוא אינו יורש אותן אבל הם יורשין אותו ופסור על מכתו ועל קללתו של זה ושל זה *הוא אינו מטמא להם אם היו שניהם במשמר אחד נוטל חלק אחד : ג' דוקא מיתלך והדר יבומי אבל יבומי ברישא לא דקא פגע ביבמה לשוק אמר שמואל *העשרה כהנים עומדים ופירש אחד מהם ובעל הולד שתוקי מאי שתוקי אילימא שמשתקים אותו מנכסי אביו פשיטא מי דעינן אבונה מנו *אלא שמשתקין אותו מד' כהונה מאי מעמא אמר קרא *והיתה לו ולזרעו אחריו בעינין זרעו מיוחס אחריו וליכא מתקוף לה רב פפא אלא מעתה גבי אברהם דכתיב *להיות לך לאלהים ולזרעך אדריך התם מאי קא מוהר ליה רחמנא הכי קאמר ליה לא תנסב עובדת כוכבים ולא ליזיל זרעך בתרה מיתבי *ראשון ראוי להיות כהן גדול והא בעינין זרעו מיוחס אחריו וליכא זרעו מיוחס אחריו ורבנן וקרא אסמכתא בעלמא וכי גזור רבנן בוגות בנשואין לא גזור רבנן ובוגות מי גזור רבנן והתנן מי שלא שחתה אחר בעלה שלשה חדשים ונשאת וילדה מאי אחר בעלה אילימא אחר מיתת בעלה אימא סיפא הוא אונן עליהם והם אוננים עליו בשלמא הוא אונן עליהם משכחת לה בנשואין דשני וליקוט עצמות דקמא אלא הם אוננים עליו היכי משכחת לה קמא הא מית ליה ואלא בגרושה ומאי אחר בעלה אחר גט בעלה אימא סיפא הוא אין מטמא להם והם אינן מטמאין לו בשלמא הן אין מטמאין לו לחומרם דכל חד וחד דלמא לאו בריה הוא אלא הוא אין מטמא להם אמאי בשלמא לשני לא ליטמי ליה אלא לראשון ליטמי ליה ממה נפשך אי בריה הוא שפיר קא מטמא ליה ואי בר בתרא הוא שפיר קא מטמא ליה דחלל הוא אלא לאו בוגות ומאי אחר בעלה אחר בעולה וקתני סיפא עולה במשמר של זה ושל זה ותיובתא דשמואל אמר רב שמעיא בממאנת ממאנת מי קא ילדה והתני רב ביבי קמיה דרב נחמן *שלש נשים משמשות במוך קמנה מעוברת ומניקה קמנה שמא תתערב ותמות מעוברת שמא תעשה עוברת סנדל מניקה שמא תגמול את בנה וימות ואיזו היא קמנה מבת אחת עשרה שנה ויום אחד עד בת שתיים עשרה שנה ויום אחד פחות מיכן או יתר על כן משמשת כדרכה והולכת דברי רבי מאיר והכמים אומרים אחת זו ואחת זו משמשת כדרכה והולכת ומן השמים ירחמו שנאמר *שומר פתאים ה' משכחת לה *בקידושי מעות וכדרב יהודה אמר שמואל *דאמר רב יהודה אמר שמואל משום רבי שמעאל *הוא לא נתפשה אסורה הא נתפשה מותרת *ויש לך אחרת שאף על פי שלא נתפשה מותרת ואי זו זו שקדושיה קידושי מעות שאפילו בנה מורכב לה על כתפה ממאנת והולכת לה :

עליו דהא תרווייהו חזו ליה : כממאנת - לעולם בוגות לא מיתוקמא דהא פסול לעבודה ולא מצי למיתני עולה במשמרו של זה ושל זה אלא היכי משכחת לה דרואה במיתת שניהם ואין מיטמא להן דכהן כשר הוא בממאנת יתומה שמיאנה דבעלה ולא שיהא שלשה חדשים וניסת : משמעות כמון - מותרות (לשמש) ליתן מוך בלוחו מקום שלא יתעברו : שמה תעשה עוברת סנדל - עובר שני דומק את הראשון ופוחת את לורו בהתפלת (מה כה) : ואי זו היא קמנה - שמתעברת ומתה : ממה י"א כו' - ולענין מילואן נמי כז' ויום אחד לא ממאנת ומקמי הכי קתני דמי מעברת מתה פחות מאלן אינה מתעברת כלל יותר על זה אי מעברת לא מתה : בקידושי טעום - על תנאי ולא נתקיים דנפקא מיניה בלא גיטא וניסת בתוך ג' ומשכחת לה דרואה מיתת שניהם וכהן כשר הוא לפיכך אין מיטמא להן ועולה במשמרו לעבוד דזבנות כהאי גוונא דהו' ע"י שקואין לא גזור רבנן : היא - מיטמא הוא והכי קאמר היא כלומר אשה גמורה דכי לא נכנסה וינתה אסורה ויש לך אחרת שאף על פי שזבנות וכו' : וסולכס לפ' - וכיון דלא צביא מיניה גיטא לאו אשתו הויל ואי זינתה הרי היא כפניה שזינתה ומותרת לו :

מדין ספוסה - מלעבוד עבודה ואף על גב דלענין יחסין לישא חשה כשר הוא פסול לעבודה : אפרזי - שניכר זרעו שאור שלו : מאי קא מוסרי ליה רפמנא - האויל וההוא אחיו קא דרשת ליה לענין פסול כהונה הכא מאי פסול קא דרשת ביה הא ודאי גבי ישראל כשר הוא כגון עשרה כשרים עומדים ופירש אחד מהם ובעל : זרעך בפרס - כדאמר בפ"ג דקידושין (דף מה) שפחה הוולד כמות דכתיב האשה וילדיה עובדת כוכבים דכתיב כי יסיר את בנך בנך הכא מן הישראלית קרוי בנך ואין בנך הכא מן העובדת כוכבים קרוי בנך אלא כנה : ראשון רחוי ליום כ"ג - היכא שמיבם אשת אחיו בתוך ג' וילדה ספק בן ט' לראשון ספק בן שבעה לאחרון בפרק החולץ : בשלמא הוא אונן עליהם ולא חסור - אפילו בנשואין ואע"ג דקמא מית ליה כגון שלקטו עלמותיו לכוון שנים מרובות אונן זה ספק עליהם ואסור בקדשים דתנן בפסחים (דף ס"א) השומע על

היו לו אחים מן הראשון ואחים מן השני שלא מאותם האם הוא חולץ ומייבם והם אחד חולץ ואחד מייבם "היה אחד ישראל ואחד כהן נושא אשה ראויה לכהן ואין מטמא למתים ואם נטמא אינו סופג את הארבעים אינו אוכל בתרומה ואם אכל אינו משלם קרן וחומש ואינו חולק על הגורן ומוכר התרומה והתרומה שלו ואינו חולק בקדשי הקדשים ואין נותנין לו את הקדשים ואין מוציאין את שלו מידו ופסור מן הורוע והלחיים והקיבה ובכורו יהא רועה עד שיסתאב ונותנין עליו חומרי כהנים וחומרי ישראלים דהיו שניהם כהנים הוא אונן עליהם והם אוננים עליו הוא אינו מטמא להם והם אינן מטמאים לו *הוא אינו יורש אותן אבל הם יורשין אותו ופסור על מכתו ועל קללתו של זה ושל זה *הוא אינו מטמא להם אם היו שניהם במשמר אחד נוטל חלק אחד : ג' דוקא מיתלך והדר יבומי אבל יבומי ברישא לא דקא פגע ביבמה לשוק אמר שמואל *העשרה כהנים עומדים ופירש אחד מהם ובעל הולד שתוקי מאי שתוקי אילימא שמשתקים אותו מנכסי אביו פשיטא מי דעינן אבונה מנו *אלא שמשתקין אותו מד' כהונה מאי מעמא אמר קרא *והיתה לו ולזרעו אחריו בעינין זרעו מיוחס אחריו וליכא מתקוף לה רב פפא אלא מעתה גבי אברהם דכתיב *להיות לך לאלהים ולזרעך אדריך התם מאי קא מוהר ליה רחמנא הכי קאמר ליה לא תנסב עובדת כוכבים ולא ליזיל זרעך בתרה מיתבי *ראשון ראוי להיות כהן גדול והא בעינין זרעו מיוחס אחריו וליכא זרעו מיוחס אחריו ורבנן וקרא אסמכתא בעלמא וכי גזור רבנן בוגות בנשואין לא גזור רבנן ובוגות מי גזור רבנן והתנן מי שלא שחתה אחר בעלה שלשה חדשים ונשאת וילדה מאי אחר בעלה אילימא אחר מיתת בעלה אימא סיפא הוא אונן עליהם והם אוננים עליו בשלמא הוא אונן עליהם משכחת לה בנשואין דשני וליקוט עצמות דקמא אלא הם אוננים עליו היכי משכחת לה קמא הא מית ליה ואלא בגרושה ומאי אחר בעלה אחר גט בעלה אימא סיפא הוא אין מטמא להם והם אינן מטמאין לו בשלמא הן אין מטמאין לו לחומרם דכל חד וחד דלמא לאו בריה הוא אלא הוא אין מטמא להם אמאי בשלמא לשני לא ליטמי ליה אלא לראשון ליטמי ליה ממה נפשך אי בריה הוא שפיר קא מטמא ליה ואי בר בתרא הוא שפיר קא מטמא ליה דחלל הוא אלא לאו בוגות ומאי אחר בעלה אחר בעולה וקתני סיפא עולה במשמר של זה ושל זה ותיובתא דשמואל אמר רב שמעיא בממאנת ממאנת מי קא ילדה והתני רב ביבי קמיה דרב נחמן *שלש נשים משמשות במוך קמנה מעוברת ומניקה קמנה שמא תתערב ותמות מעוברת שמא תעשה עוברת סנדל מניקה שמא תגמול את בנה וימות ואיזו היא קמנה מבת אחת עשרה שנה ויום אחד עד בת שתיים עשרה שנה ויום אחד פחות מיכן או יתר על כן משמשת כדרכה והולכת דברי רבי מאיר והכמים אומרים אחת זו ואחת זו משמשת כדרכה והולכת ומן השמים ירחמו שנאמר *שומר פתאים ה' משכחת לה *בקידושי מעות וכדרב יהודה אמר שמואל *דאמר רב יהודה אמר שמואל משום רבי שמעאל *הוא לא נתפשה אסורה הא נתפשה מותרת *ויש לך אחרת שאף על פי שלא נתפשה מותרת ואי זו זו שקדושיה קידושי מעות שאפילו בנה מורכב לה על כתפה ממאנת והולכת לה :

עליו דהא תרווייהו חזו ליה : כממאנת - לעולם בוגות לא מיתוקמא דהא פסול לעבודה ולא מצי למיתני עולה במשמרו של זה ושל זה אלא היכי משכחת לה דרואה במיתת שניהם ואין מיטמא להן דכהן כשר הוא בממאנת יתומה שמיאנה דבעלה ולא שיהא שלשה חדשים וניסת : משמעות כמון - מותרות (לשמש) ליתן מוך בלוחו מקום שלא יתעברו : שמה תעשה עוברת סנדל - עובר שני דומק את הראשון ופוחת את לורו בהתפלת (מה כה) : ואי זו היא קמנה - שמתעברת ומתה : ממה י"א כו' - ולענין מילואן נמי כז' ויום אחד לא ממאנת ומקמי הכי קתני דמי מעברת מתה פחות מאלן אינה מתעברת כלל יותר על זה אי מעברת לא מתה : בקידושי טעום - על תנאי ולא נתקיים דנפקא מיניה בלא גיטא וניסת בתוך ג' ומשכחת לה דרואה מיתת שניהם וכהן כשר הוא לפיכך אין מיטמא להן ועולה במשמרו לעבוד דזבנות כהאי גוונא דהו' ע"י שקואין לא גזור רבנן : היא - מיטמא הוא והכי קאמר היא כלומר אשה גמורה דכי לא נכנסה וינתה אסורה ויש לך אחרת שאף על פי שזבנות וכו' : וסולכס לפ' - וכיון דלא צביא מיניה גיטא לאו אשתו הויל ואי זינתה הרי היא כפניה שזינתה ומותרת לו :

עליו דהא תרווייהו חזו ליה : כממאנת - לעולם בוגות לא מיתוקמא דהא פסול לעבודה ולא מצי למיתני עולה במשמרו של זה ושל זה אלא היכי משכחת לה דרואה במיתת שניהם ואין מיטמא להן דכהן כשר הוא בממאנת יתומה שמיאנה דבעלה ולא שיהא שלשה חדשים וניסת : משמעות כמון - מותרות (לשמש) ליתן מוך בלוחו מקום שלא יתעברו : שמה תעשה עוברת סנדל - עובר שני דומק את הראשון ופוחת את לורו בהתפלת (מה כה) : ואי זו היא קמנה - שמתעברת ומתה : ממה י"א כו' - ולענין מילואן נמי כז' ויום אחד לא ממאנת ומקמי הכי קתני דמי מעברת מתה פחות מאלן אינה מתעברת כלל יותר על זה אי מעברת לא מתה : בקידושי טעום - על תנאי ולא נתקיים דנפקא מיניה בלא גיטא וניסת בתוך ג' ומשכחת לה דרואה מיתת שניהם וכהן כשר הוא לפיכך אין מיטמא להן ועולה במשמרו לעבוד דזבנות כהאי גוונא דהו' ע"י שקואין לא גזור רבנן : היא - מיטמא הוא והכי קאמר היא כלומר אשה גמורה דכי לא נכנסה וינתה אסורה ויש לך אחרת שאף על פי שזבנות וכו' : וסולכס לפ' - וכיון דלא צביא מיניה גיטא לאו אשתו הויל ואי זינתה הרי היא כפניה שזינתה ומותרת לו :

עליו דהא תרווייהו חזו ליה : כממאנת - לעולם בוגות לא מיתוקמא דהא פסול לעבודה ולא מצי למיתני עולה במשמרו של זה ושל זה אלא היכי משכחת לה דרואה במיתת שניהם ואין מיטמא להן דכהן כשר הוא בממאנת יתומה שמיאנה דבעלה ולא שיהא שלשה חדשים וניסת : משמעות כמון - מותרות (לשמש) ליתן מוך בלוחו מקום שלא יתעברו : שמה תעשה עוברת סנדל - עובר שני דומק את הראשון ופוחת את לורו בהתפלת (מה כה) : ואי זו היא קמנה - שמתעברת ומתה : ממה י"א כו' - ולענין מילואן נמי כז' ויום אחד לא ממאנת ומקמי הכי קתני דמי מעברת מתה פחות מאלן אינה מתעברת כלל יותר על זה אי מעברת לא מתה : בקידושי טעום - על תנאי ולא נתקיים דנפקא מיניה בלא גיטא וניסת בתוך ג' ומשכחת לה דרואה מיתת שניהם וכהן כשר הוא לפיכך אין מיטמא להן ועולה במשמרו לעבוד דזבנות כהאי גוונא דהו' ע"י שקואין לא גזור רבנן : היא - מיטמא הוא והכי קאמר היא כלומר אשה גמורה דכי לא נכנסה וינתה אסורה ויש לך אחרת שאף על פי שזבנות וכו' : וסולכס לפ' - וכיון דלא צביא מיניה גיטא לאו אשתו הויל ואי זינתה הרי היא כפניה שזינתה ומותרת לו :

עליו דהא תרווייהו חזו ליה : כממאנת - לעולם בוגות לא מיתוקמא דהא פסול לעבודה ולא מצי למיתני עולה במשמרו של זה ושל זה אלא היכי משכחת לה דרואה במיתת שניהם ואין מיטמא להן דכהן כשר הוא בממאנת יתומה שמיאנה דבעלה ולא שיהא שלשה חדשים וניסת : משמעות כמון - מותרות (לשמש) ליתן מוך בלוחו מקום שלא יתעברו : שמה תעשה עוברת סנדל - עובר שני דומק את הראשון ופוחת את לורו בהתפלת (מה כה) : ואי זו היא קמנה - שמתעברת ומתה : ממה י"א כו' - ולענין מילואן נמי כז' ויום אחד לא ממאנת ומקמי הכי קתני דמי מעברת מתה פחות מאלן אינה מתעברת כלל יותר על זה אי מעברת לא מתה : בקידושי טעום - על תנאי ולא נתקיים דנפקא מיניה בלא גיטא וניסת בתוך ג' ומשכחת לה דרואה מיתת שניהם וכהן כשר הוא לפיכך אין מיטמא להן ועולה במשמרו לעבוד דזבנות כהאי גוונא דהו' ע"י שקואין לא גזור רבנן : היא - מיטמא הוא והכי קאמר היא כלומר אשה גמורה דכי לא נכנסה וינתה אסורה ויש לך אחרת שאף על פי שזבנות וכו' : וסולכס לפ' - וכיון דלא צביא מיניה גיטא לאו אשתו הויל ואי זינתה הרי היא כפניה שזינתה ומותרת לו :

לעיל ז :

[לעיל ז' ע"ב :

כתובות י"ג :

לעיל ג :

לעיל י"ב : כתובות נ"ט. נדרים לה: ד"ס מה. [חוספתא מה ס"ב]

[ע"פ תוס' לעיל כ"ד: ואין *כתובות נ"א: ד"ס מה ס"ב]